NORAKSTS
Lietas Nr. C27111514
Lietas arhīva Nr. C-1115-14/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 8.aprīlī

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesnese K.Kraveca tiesas telpās Abrenes ielā 3, Rīgā rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „INTER RAO Latvia" maza apmēra prasībā pret Biedrību /Nosaukums A/ par parāda piedziņu

Aprakstošā daļa

2014.gada 3.februārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā SIA „INTER RAO Latvia" cēla maza apmēra prasību pret Biedrību /Nosaukums A/ par EUR 648,55 piedziņu. Prasības pieteikumā ietverti prasījumi piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai galveno parādu EUR 624,13, līgumsodu EUR 24,42, kā arī tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 97,28 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 09.novembrī prasītājas un atbildētājas starpā tika noslēgts Elektroenerģijas pirkšanas un pārdošanas līgums Nr. EL 08/11/2012 (turpmāk tekstā - Līgums). Saskaņā ar Līguma noteikumiem prasītāja ir piegādājusi atbildētājai, bet atbildētāja ir patērējusi elektroenerģiju. Par patērēto elektroenerģiju prasītāja katru mēnesī iesniedza atbildētājai rēķinu apmaksai. Atbildētāja sistemātiski pildīja savas maksājumu saistības.

Tiek norādīts, ka 2013.gada novembrī atbildētāja pārtrauca rēķinu apmaksu, turpinot patērēt prasītājas piegādāto elektroenerģiju. Tādējādi no 2013.gada septembra līdz prasības pieteikuma celšanas dienai atbildētājas pamatparāds par neapmaksāto elektroenerģiju ir EUR 624,13, bet līgumsods ir EUR 24.42. Kopējais atbildētājas parāds ir EUR 648.55.

Tāpat tiek norādīts, ka tā kā Līgums ir uzskatāms par preces piegādi Civillikuma 1765. panta izpratnē, prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos procentus, kas nosakāmi astoņu procentpunktu virs procentu pamatlikmes (Civillikuma 1765.p. 3.d.) apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1765., 1776., 1779.pantu.

Atbildētāja, saskaņā ar Civilprocesa 148. panta noteikumiem, rakstveida paskaidrojumus un iebildumus uz prasību nav iesniegusi.

Tiesa konstatē, ka prasības pieteikums un atbildes veidlapa atbildētājai ierakstītā sūtījumā nosūtīta uz tās juridisko adresi /adrese /. Sūtījums tika atgriezts tiesai atpakaļ ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks.

Komerclikuma 139.pants nosaka, ka sabiedrības juridiskā adrese ir adrese, kurā atrodas sabiedrības vadība (sabiedrības sēdeklis). Juridiskās adreses maiņas gadījumā valde iesniedz pieteikumu komercreģistra iestādei attiecīga ieraksta izdarīšanai. Šīs normas mērķis ir aizsargāt trešo personu intereses – padarīt SIA valdi sasniedzamu. Juridiskā adrese ir vieta, no kuras SIA tiek vadīta, kas, savukārt nozīmē, ka tā ir vieta, kur kādam pastāvīgi jāuzturas. Juridiskās adreses deklarēšanas sekas ir noteiktas Komerclikuma 12.p.4.d., proti- ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta. Juridiskās adreses pamatā ir komersanta atklātības un pieejamības princips – jānorāda tā adrese, kurā trešajai personai attiecīgais komersants ir pieejams. No Uzņēmumu reģistra datu bāzes (www.ur.gov.lv), kas saskaņā ar Maksātnespējas likuma 12.panta l. daļu ir visiem pieejama, un tās ierakstiem ir publiska ticamība, ir redzams, ka uz prasības pieteikuma nosūtīšanas un atpakaļ saņemšanas brīdi atbildētājas juridiskā adrese ir /adrese/. Pie šādiem apstākļiem uzskatāms, ka tiesas dokumenti atbildētājai ir piegādāti.

Pie šādiem apstākļiem tiesa pieņēma lēmumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2014.gada 8.aprīlī, par ko lietas dalībniekiem saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu tika paziņots 2014.gada 13.martā.

Motīvu daļa.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka faktus, uz kuriem atsaucas prasītāja, kā uz savu prasījumu

pamatojumu, prasītāja ir pierādījusi, tāpēc prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā noskaidrots, ka prasītājas un atbildētājas Biedrības /Nosaukums A/ tiesiskās attiecības nosaka 2012.gada 9.novembrī noslēgtais Elektroenerģijas pirkšanas-pārdošanas līgums Nr.EL 08/11/2012 par elektroenerģijas piegādi (lpp.9), kas pierāda prasītājas prasījuma tiesības saskaņā ar LR Civillikuma 1483.panta 4.punktu.

Tiesa konstatē, ka pušu starpā ir pielīgts līguma priekšmets, samaksas apmērs, kārtība un termiņi, proti - līdzēji vienojušies par darījuma būtiskajām sastāvdaļām. Tiesai nav pamata apšaubīt līgumu tiesiskumu, jo lietā nav pierādījumi, ka līgumi būtu atcelti vai atzīti par spēkā neesošiem.

Lietā esošie pierādījumi apliecina, ka prasītāja no savas puses saistības ir pilnībā izpildījusi, piegādājot elektrību atbildētājai.

LR Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret prasību, kā arī pret lietā esošiem rakstveida pierādījumiem par patērētās elektroenerģijas parāda esamību un apmēru, lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētāja būtu samaksājusi prasītājai parādu, tāpēc, ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteikto, lietā esošo pierādījumu kopums nedod pamatu tiesai apšaubīt piedzenamās summas - parāda EUR 624,13 apmērā un līgumsoda EUR 24,42 esamību, tāpēc, pamatojoties uz Civillikuma 1590.pantu, tiesa apmierina iepriekšminēto prasījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts par neizpildīšanu īstā laikā, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1722.pantu līgumsoda samaksa neatsvabina no procentiem, ja vien nav tieši norunāts pretējais.

Līguma Nr.EL 08/11/2012 ir noteikts, ka rēķina apmaksas kavējuma gadījumā elektroenerģijas lietotājs par katru nokavēto apmaksas dienu maksā līgumsodu 0,15% apmērā no parāda summas.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenams līgumsods par maksājumu kavējumu, kas izriet no Līguma Nr.EL 08/11/2012 par laika periodu no 2013.gada 25.novembra līdz 2014.gada 13.janvārim, kas saskaņā ar prasītājas aprēķinu, sastāda EUR 24,42. Novērtējot līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgu lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju, līdz ar to nav pamata tā samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt saskaņā ar Civillikuma 1724.pantu.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasības summas apmēru, kas apstiprinās ar lietā esošo parāda un līgumsoda aprēķinu, kā arī atbildētājam piestādītajiem rēķiniem.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, tiesa piespriež no atbildētāja prasītājas samaksātos un pierādītos tiesas izdevumus atbilstoši apmierinātajai prasības summai, proti, samaksāto valsts nodevu par prasības pieteikumu EUR 97,28 apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā.

CPL 195.pants noteic tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Izpildot iepriekšminētajā tiesību normā tiesai noteikto pienākumu un ievērojot prasītāja lūgumu, tiesa nosaka, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos procentus - 8 procentpuktus virs procentu pamatlikmes no piedzītās pamatparāda summas, kuru apmēru (procentu) tiesa noteica, ievērojot Civillikuma 1765.panta noteikumus.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta noteikumus, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 97.panta pirmo daļu, 189., 190.,193., 204.^{1}, 250.^{27} panta pirmo un otro daļu, 450., 454.pantu tiesa

nosprieda:

Piedzīt no Biedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ par labu SIA „INTER RAO Latvia", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, pamatparādu EUR 624,13, līgumsodu EUR 24,42 un tiesas izdevumus EUR 101,98, bet kopā EUR 750,53 (septiņi simti piecdesmit eiro 53 centi), nosakot atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Noteikt SIA „INTER RAO Latvia" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 8% virs Latvijas Bankas noteiktās procentu pamatlikmes gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 10.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) K. Kraveca

NORAKSTS PAREIZS.

TIESNESE K. Kraveca